

11 de setembre de 2007

Ara, més q mai

Sobirania nacional laboral

Ha passat un període de reformes estatutàries als Països Catalans i a bona part dels treballadors i de les treballadores ens ha quedat clar que els avenços aconseguits han estat tan escassos com insuficients. Així mateix, la reivindicació d'un Marc Català de Relacions Laborals i Protecció Social ha quedat censurada i oblidada en aquest procés, apareixent només de forma nominal i buida de contingut real en algun dels casos. Si bé s'han transferit algunes competències de gestió, l'Estat s'ha reservat la capacitat legislativa en aspectes tan essencials pel benestar col·lectiu com tot allò relacionat amb la matèria laboral o la Seguretat Social (com de fet era força previsible, per la simple raó que la "sagrada Constitució" n'impedeix la transferència a les comunitats autònomes).

Mentrestant, la precarietat laboral segueix instal·lant-se còmoda entre les vides del jovent català treballador, que veu atònit com des de Madrid i París s'impulsen unes polítiques de regulació del món del treball que empitjoren encara més la situació. Així, en el darrer any, des del govern central espanyol s'han aprovat normes que abarateixen l'acomiadament (Reforma Laboral), que rebaixen els impostos a les empreses i els carreguen sobre les espatlles de les classes treballadores (Reforma Fiscal) i que hipotequen el futur dels assalariats i de les assalariades, dificultant-ne la jubilació (Reforma del sistema de Pensions), amb la connivència dels sindicats estatals i les felicitacions de la patronal. Igualment, el nou govern francès ja ha anunciat mesures encarades a desmuntar algunes de les conquestes històriques dels treballadors i de les treballadores de la Catalunya Nord i de la resta de l'estat.

L'experiència dels convenis col·lectius d'àmbit català ens demostren que, quan les decisions es prenen a prop dels treballadors i de les treballadores, aquestes les hi són més beneficioses. És per això que ara, més que mai, cal seguir lluitant per un Marc Català de Relacions Laborals i Protecció Social, des del sindicalisme nacional i de classe. A les teves mans està poder capgirar les xifres de l'altra cara del full.

www.lespaijove.cat

(si no s'indica el contrari, les xifres fan referència a l'Estat espanyol)

66% és la quantitat de joves treballadors/es que es troben en situació precària (una xifra que dobla la mitjana dels estats que componen l'OCDE)
font: OCDE

30-40% de diferència entre els salaris dels i les treballadores menors de 30 anys amb la mitjana salarial
font: Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales

13% de diferència entre els salaris de les dones i dels homes (a més, les dones pateixen l'índex d'atur més alt de la UE-15)
font: Comissió Europea

5% s'incrementen les despeses laborals al Principat de Catalunya, el darrer any

3,2% s'incrementen les despeses laborals al País Valencià, el darrer any

2,9% s'incrementen les despeses laborals a les Illes Balears i Pitiüses, el darrer any (els beneficis empresarials van augmentar un 13,4%, el 2006)
font: Instituto Nacional de Estadística

30% s'incrementen el sou els directius de les empreses de l'Íbex-35, durant el 2006
font: Comissió Nacional del Mercat de Valors

I a l'altra cantó de la balança...
6% ha augmentat el nombre d'espanyols rics, el 2006 (ric = posseïdor d'un patrimoni de més d'un milió de dòlars)
font: Merrill Lynch Banca Privada i Capgemini

entre **5 i 15%** dels treballadors i les treballadores pateixen assetjament laboral
font: Observatorio Cisneros

52% dels treballadors i de les treballadores menors de 30 anys són temporals (el 63% en el cas dels i les menors de 25 anys)
font: Instituto Nacional de Estadística

24% de temporalitat entre els treballadors i les treballadores del Principat de Catalunya

34,5% de temporalitat entre els treballadors i les treballadores del País Valencià

28,3% de temporalitat entre els treballadors i les treballadores de les Illes Balears i Pitiüses (la mitjana europea és del 14,9%)
font: Instituto Nacional de Estadística

4,5% és el descens patit en el salari real dels i de les treballadores, des del 1995 (a cap altre estat de l'OCDE disminueixen els salaris reals)
font: OCDE

81% s'incrementen els beneficis empresarials des del 1999 (en el mateix període, la mitjana de la UE-15 és del 33,2%)
font: UE i OCDE